

10. søndag efter Trinitatis – 2. tekstrække

Nygårdskirken 4. august 2024, kl.10.30

Tekst: Matthæusevangeliet 11, 16-24

Salmer: 747; 594; 276; 259; 469, v.8; 266

Kristus, tak for dit venskab med alle forkerte. Amen.

Hurtigere, højere, stærkere – OL's motto. Selve livet kan gøres til en konkurrence, hvor man hele tiden sammenligner sig med andre, og så kan man være sikker på at få det dårligt: Sammenligning sætter fokus på, om vi mon er forkerte. Det lever fx de sociale medier af: De viser os alle de rigtige - og så må vi jo ud at købe det, der gør dem rigtige for ikke selv at virke forkerte! Det er et ræs uden ende, hvor nederlag er uundgåelige. Jesus peger på, at al den sammenligning afslører vores fordomme, og hvor overfladiske de er: Vi griber en umiddelbar følelse og forargelse og skyder fra hoften: Ad hvor klamt – åh hvor uretfærdigt! Hvis vi virkelig tog os tid at se hinanden og lytte efter, blev mange fordomme afkræftet – og vores frygt for selv at falde igennem blev mindre. Fordomme er et skjold vi gemmer vores

10. søndag efter Trinitatis – 2. tekstrække

egen sårbarhed bag. Men skjoldet tager vores udsyn: Når de ikke må se, hvordan vi virkelig er – kan vi ikke se, hvordan de virkelig er. Det er en absurd strategi – for hvad er det, hver eneste af os længes mest efter: Er det ikke at blive set og taget alvorligt, som vi er? At få lov at høre til, blive accepteret og omfavnet så sårbare og ufuldkomne, som vi er?

Jesus blev og bliver heller ikke rigtig set som den, han virkelig var og er: Guds søn, vores frelser. Han gjorde *mægtige gerninger* - men de overbeviste slet ikke alle: Hans magt over naturlovene, helbredelserne, miraklerne ses måske mest som god underholdning! Og hans åndelige magt, mødet med Guds kærlighed i tilgivelse og velsignelse – den blev han hånet for: Han gik jo dér og delte bare ud til alle – om de havde fortjent det eller ej, uanset hvordan de opførte sig. Hvad er det så værd? Det er ikke let at gøre alle tilpas – siger vi gerne, og det var så heller ikke Jesu mål, snarere tværtimod. For at gøre andre tilpas er jo at bøje sig for deres fordomme, deres flygtige følelser og overfladiske synes-godt-om-er. Nej, Jesus vil ikke gøre os veltilpasse – han vil åbne sandheden om os selv for os: Vise os, at værdi har vi ikke fordi vi er

10. søndag efter Trinitatis – 2. tekstrække

mere eller bedre end andre - men fordi vi er Guds mennesker! Så hvis vi går rundt og oplever os som forkerte, så har vi ret: For livet bliver forkert af at man har sig selv og sine følelser i centrum – og derfor hele tiden stræber efter at blive bekræftet i forhold til andre - ved at overhale dem, få ret over dem eller få deres anerkendelse. Livet bliver forkert af at blive gjort til en olympisk kapsejlad, hvor vi har skubbet Gud ud af båden og selv taget roret og sat kursen for at vinde konkurrencen over de andre. Jesus advarer os om, at selve vores måde at leve på har en indbygget trussel mod os selv: Når vi vil have ret til bedrevidende fordømme andre – så driver vi os selv ud mod afgrundens kant. Jesus fordømmer os ikke – men det gør vores egen trang til magtfuldkommenhed. Jesus derimod – han er der jo som en ven og redningsmand for der er dømt ude! Hans invitation er vores redning og lyder også i dag: Alle os forkerte ser han som Guds mennesker – og han vil samle os om sit bord og spise og drikke med os til nyt livsmod, til liv og velsignelse. *Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.*